

בית המשפט המחוזי בירושלים בפני כב' השופט הבכיר אמנון כהן

ת"פ 40440-12-15 מדינת ישראל נ' מורנו (עציר)

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

מתן שלמה מורנו (עציר)

גזר דין

הנאשם, כבן 21, הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בששה אישומים נפרדים.

הסדר הטיעון לא התייחס לעניין העונש והצדדים טענו לעונש באופן חופשי לאחר הגשת תסקיר קצין מבחן ותסקיר נפגע עבירה.

בחלק הכללי לכתב האישום המתוקן נטען, כי הנאשם החזיק בשני חשבונות ברשת החברתית פייסבוק. הראשון תחת השם "נתי נתן מורנו" והשני תחת שם בדוי "מאור מזרחי". במסגרת החשבון הבדוי הציג הנאשם שתי תמונות של ע', יליד 1997, כתמונת הפרופיל ברקע שלו, תמונות אותן נטל מהפרופיל של ע' ללא רשותו. הנאשם עשה כן, על מנת להטעות בחורות עמן הוא חפץ בקשר מיני, באשר למראהו החיצוני השונה באופן מהותי ממראהו של ע'. הנאשם נהג ליצור קשר עם בחורות באמצעות שני החשבונות הנ"ל ובחלוף מספר ימים מאז ההתכתבות הראשונה היה מבקש לעבור להתכתבות באמצעות וואטסאפ.

באישום הראשון נטען, כי בחודש יולי 2014 יצר הנאשם קשר עם ד', ילידת 1995, דרך דף הפייסבוק "נתי נתן מורנו", והציע לה חברות. ד' נענתה לבקשה ובין השניים התפתח קשר וירטואלי שכלל התכתבויות ברשת החברתית פייסבוק ולאחר מכן באמצעות וואטסאפ. במסגרת הקשר ביקש הנאשם מד' להעביר אליו תמונות המתעדות את גופה בעירום וכן יזם עמה שיחות בענייני מין וזאת לשם גירוי או סיפוק מיני. ד' נענתה לבקשת הנאשם ושלחה לו 5 תמונות המתעדות את החזה שלה ואיבר מינה ללא פניה. לאחר מספר ימים, פרסם הנאשם את התמונות שקיבל מד' בדף הפייסבוק שלו ועל גביהן רשם את מספר הטלפון שלה וכן "מי שרוצה מוזמן להתקשר למספר הזה ורוב הסיכויים שיקבל מתנה מאותה בחורה, מתנת סקס".

כשנודע לד' על דבר הפרסום, היא פנתה לנאשם וביקשה ממנו למחוק את התמונות. הנאשם סרב לבקשתה וביקש ממנה להתנצל בפניו. ד' שלא ידעה על מה היא צריכה להתנצל, חזרה שוב על בקשתה ואילו הנאשם איים לפרסם את התמונות באתרי פורנוגרפיה אם לא תתנצל בפניו.

בגין מעשיו המתוארים לעיל, הורשע הנאשם בעבירות של סחיטה באיומים, הטרדה מינית והתנכלות, ופגיעה בפרטיות.

באישום השני נטען, כי ביום 13.8.14, התכתבה ח', ילידת 1996, עם הנאשם באמצעות וואטסאפ וביקשה ממנו למחוק את תמונת הפרופיל שלו אשר כללה תמונה של איבר מין זכרי. בתגובה, ביקש הנאשם לשוחח עם ח' על נושאים מיניים לשם גירוי וסיפוק מיני. ח' סירבה לבקשתו והודיעה לו על כוונתה להגיש תלונה נגדו למשטרה. הנאשם קילל את ח' ואיים עליה באומרו "זה לא ייגמר בטוב". הנאשם הודה, כי למחרת היום, פרסם דרך דף הפייסבוק "נתי נתן מורנו" את מספר הטלפון של ח' וכתב "הנה עוד זונה". בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של איומים ופגיעה בפרטיות.

באישום השלישי נטען, כי במהלך חודש יולי 2014, ניהל הנאשם קשר עם א', ילידת 1998, דרך וואטסאפ. לבקשתו שוחחו השניים על עניינים מיניים לשם גירוי וסיפוק מיני. במהלך הקשר, ביקש הנאשם מא' לשלוח לו את תמונתה וא' נענתה לבקשתו. בחלוף מספר ימים, בעקבות בקשתו, שלחה א' לנאשם תמונה המתעדת את חלק גופה העליון בלבד כשהיא לבושה בגופיה עם מחשוף באזור החזה. בתגובה לתמונה, שלח הנאשם לא' תמונה המתעדת את איבר מינו וביקש לקיים שיחה בנושאי מין. נטען, כי א' התנגדה לשיחה בטענה שהיא נמצאת אצל חברה. הנאשם ביקש את מספר הטלפון של החברה ומששרבה א' למסור לו, קילל אותה הנאשם באומרו "שרמוטה, פחדנית" ו"שרמוטה, מופקרת". בתגובה, חסמה א' את הנאשם בוואטסאפ ויום למחרת פרסם הנאשם את התמונה דרך דף הפייסבוק "נתי נתן מורנו". בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בהטרדה מינית והתנכלות.

באישום הרביעי נטען, כי במהלך שנת 2014, יצר הנאשם קשר עם כ', ילידת 1999, באמצעות החשבון הבדוי והציג עצמו בשם בדוי "מאור מזרחי בן 19", תוך שימוש בתמונותיו של ע' כאמור בחלק הכללי.

נטען, כי בחלוף שלושה חודשים מאז תחילת הקשר, אשר במהלכו שוחחו הנאשם וכ' בטלפון והתכתבו בוואטסאפ, נתגלה ויכוח ביניהם והם נפרדו. בגין מעשיו אלה, הורשע הנאשם על פי הודאתו, בניסיון לקבלת דבר במרמה, במידע כוזב או פלט כוזב, ופגיעה בפרטיות.

באישום החמישי נטען, כי במהלך שנת 2014, יצר הנאשם קשר עם מ', ילידת 1994, שהכיר דרך חברים משותפים באמצעות דף הפייסבוק "נתי נתן מורנו" ובהמשך עברו השניים להתכתבות בוואטסאפ. במהלך הקשר ביקש הנאשם ממ' מספר פעמים לשלוח לו תמונות המתעדות את גופה. מ' הסכימה ושלחה לנאשם 4 תמונות המתעדות את חלק גופה העליון, בחלקן עם מראה פניה. חלק מהתמונות היו כשמי' לבושה בחזייה ובחלקן ללא חזייה. בהמשך כתב האישים נטען, כי בעקבות

ויכוח שנתגלה בין הנאשם למי, פרסם הנאשם את תמונות העירום בדף הפייסבוק "נתי נתן מורנו". בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בעבירות של הטרדה מינית, התנכלות ופגיעה בפרטיות.

באישום השישי, החמור מכולם, נטען, כי במהלך חודש ספטמבר 2015, יצרה יי, ילידת 1.11.01 (בת 13 ותשעה חודשים בעת המעשה) (להלן – המתלוננת) קשר עם הנאשם דרך החשבון הבדוי. הנאשם התכתב עם המתלוננת והציג עצמו בפניה כמאור מזרחי בן 19, תוך שימוש בתמונותיו של עי. על יסוד אמונתה למצג השווא, קשרה המתלוננת קשר אינטימי עם הנאשם והסכימה למעשים מיניים עמו כמפורט להלן.

לאחר שיחת היכרות, בה הציגה המתלוננת עצמה כבת 14, ביקש הנאשם את מספר הטלפון שלה והשניים החלו להתכתב בוואטסאפ. בתחילת הקשר הודיע הנאשם למתלוננת, שיש לו חברה ולכן השניים התכתבו מידי מספר ימים בלבד, וכעבור שבועיים, הודיע הנאשם למתלוננת, שהוא נפרד מחברתו ואז השניים החלו להתכתב ולשוחח טלפונית מידי יום ביומו. נטען, כי בתחילת חודש אוקטובר, ביקש הנאשם מהמתלוננת לשלוח לו את תמונותיה והמתלוננת עשתה זאת באמצעות וואטסאפ. בהמשך, דרש הנאשם מהמתלוננת, כי תשלח אליו תמונות המתעדות את החזה שלה עם ובלי חזייה, ובשל חששה של המתלוננת כי הנאשם יפרד ממנה, שלחה לו מספר תמונות המתעדות את חלק גופה העליון בעירום, כולל מראה פניה. נטען, כי באמצע חודש אוקטובר 2015 ולאחר שהנאשם חשד כי המתלוננת מנהלת קשר עם בן כיתתה, דרש ממנה להשאיר את קו הטלפון פתוח איתו לאורך כל שעות הלימודים, ובהמשך דרש, שהקו יישאר פתוח לאורך כל שעות היום. המתלוננת עשתה כדרישתו של הנאשם ובעקבות כך, עקב הנאשם והאזין אחרי כל מעשיה של המתלוננת.

בחלוף שבועיים משליחת תמונות העירום, ביקש הנאשם מהמתלוננת להצטלם מול מראה ולשלוח לו תמונות המתעדות את חלק גופה העליון בעירום מלא. המתלוננת נענתה לבקשתו ושלחה לו תמונות המתעדות את חלק גופה העליון בעירום מלא באמצעות וואטסאפ. ביום 28.10.15 ביקש הנאשם מהמתלוננת לערוך סרטון באורך של 3 דקות שבמהלכו תצלם עצמה מחדירה את שתי אצבעותיה לאיבר מינה. הנאשם הנחה את המתלוננת מה בדיוק עליה לעשות. המתלוננת נענתה לבקשה ושלחה לוואטסאפ של הנאשם שני סרטונים בהם עשתה כבקשתו.

בהמשך כתב האישום נטען, כי ביום 29.10.15 ביקש הנאשם מהמתלוננת לצלם סרטון נוסף והנחה אותה לצלם את עצמה מחדירה את אצבעותיה לאיבר מינה. המתלוננת עשתה כבקשתו ושלחה את הסרטון לוואטסאפ שלו. הנאשם גם הודה, כי ביום 3.11.15 ביקש מהמתלוננת לצלם את עצמה מחדירה אצבעות לאיבר מינה והמתלוננת עשתה כבקשתו ושלחה שני סרטונים לטלפון הנייד שלו. ביום 3.11.15 ביקש הנאשם מהמתלוננת פעם נוספת לצלם עצמה מחדירה אצבעות לאיבר מינה והמתלוננת נענתה לבקשתו ושלחה לטלפון הנייד שלו שני סרטונים. בהמשך כתב האישום נטען, כי בעקבות תלונה שהגיש אביה של המתלוננת במשטרה, הודיעה המתלוננת לנאשם שהיא יודעת שהוא מתחזה וסיפרה לו שאביה הגיש תלונה במשטרה. בתגובה, דרש הנאשם מהמתלוננת למחוק את כל פרטיו מהטלפון הנייד שלו. כמו כן, דרש הנאשם מהמתלוננת להפעיל את מצלמת הטלפון הנייד שלה

כדי לוודא את מחיקת כל פרטיו, אך למרות ניסיונותיה של המתלוננת, היא לא הצליחה להפעיל את המצלמה באופן שיאפשר לנאשם לראות שהיא מחקה את פרטיו. הנאשם הודה, כי או אז, איים לפרסם בפייסבוק את כל תמונות העירום והסרטונים ששלחה לו המתלוננת אם לא תמחק את כל פרטיו ואם לא תמנע את התלונה במשטרה.

הנאשם הודה, כי למחרת היום, הוא מימש את איומיו ופרסם את תמונות העירום המלא וכן את הסרטונים של המתלוננת בקבוצת פייסבוק אותה יצר ואליה צירף מספר מבני משפחתה של המתלוננת אשר ראו את התמונות והסרטונים. הנאשם הודה, כי בגין מעשיו אלה, בעל קטינה שטרם מלאו לה 14, קיבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות, איים על אדם בכתב, בעל פה או בהתנהגות בפגיעה שלא כדין בגופו, ניסה לעשות דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי ובנוסף פרסם תצלום המתמקד במיניותו של אדם בנסיבות בהן הפרסום עשוי להשפילו או לבזותו, ופגע במזיד בפרטיותה של המתלוננת. בנוסף, העביר הנאשם לאחר מידע כוזב באמצעות מחשב.

בגין מעשיו אלה, הורשע הנאשם בשבע עבירות של בעילה אסורה בהסכמה, במספר רב של עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, בסחיטה באיומים, בניסיון לשיבוש הליכי חקירה, בהטרדה מינית והתנכלות, בפגיעה בפרטיות ובמידע כוזב או פלט כוזב.

בתסקיר שירות המבחן צוין, כי הוריו של הנאשם נפרדו בהיותו כבן 3 וכי אביו ניתק עמו את הקשר לחלוטין. הנאשם התגורר לסירוגין עם סבו וסבתו בירושלים ועם אמו ובן זוגה בבית שמש, ועבד בעבודות מזדמנות. שירות המבחן, ציין, כי במסגרת חקירת המעצר ביקש הנאשם להשתחרר לקהילה הטיפולית "רטורנו" בהסבירו זאת בהתמכרות להימורים. ואולם, שירות המבחן לא התרשם מקיומה של התמכרות להימורים והעריך, כי השימוש המופרז במשחקי מחשב הינו על רקע שעמום, דלות וחוסר בתוכן בחייו. שירות המבחן העריך, כי אצל הנאשם בולטים דפוסי התנהגות ילדותיים וחוסר בכלים לניהול אורח חיים בוגר. שירות המבחן סבר, כי הנאשם זקוק להליך שיקומי במסגרת הוסטל לטיפול ייעודי בעברייני מין במשך שנה, ובהמשך הטיפול, יחזור הנאשם להתגורר בביתו ולהשתתף בטיפול בהתאם לתכנית שתקבע. לפיכך, המליץ שירות המבחן לדחות את הדיון בעניינו של הנאשם לשם בדיקת התאמתו לטיפול בהוסטל לעברייני מין הנמצא במרכז הארץ. המדינה התנגדה להמלצה וטענה, בין היתר, כי הנאשם יוכל לקבל טיפול מתאים, אם יחפוץ בכך, במסגרת שירות בתי הסוהר. התביעה הציגה בפני מסמך משירות בתי הסוהר, העוסק בטיפול באוכלוסיית עברייני מין בשב"ס ממנו עולה, כי קיימות תכניות מפורטות לטיפול בעברייני מין במסגרת שירות בתי הסוהר (סומן מב/1). כמו כן, הפנתה התביעה בעניין זה להחלטתו של כבוד השופט א' שהם ברע"פ 3262/14 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] מיום 12.5.14.

בטיעוניה לעונש הציגה התביעה תסקיר נפגע עבירה של המתלוננת באישום השישי. מדובר בתסקיר קשה ונציין רק חלקים קצרים מאוד ממנו. משפחתה של המתלוננת ציינה, כי מילדה נמרצת, חיונית אנרגטית ופעילה חברתית, מלאה שמחה וחיים, היא הפכה להיות שקטה, מכונסת בעצמה, חסרת סבלנות, לחוצה וכבויה. בתקופת הכרותה עם הנאשם, הופיעו אצל המתלוננת רעידות לא רצוניות בגפיים, כנראה מהמתח בו היא הייתה, והמתלוננת איבדה את המוטיבציה שלה ללמוד והתקשתה

להתרכז בלימודים. המתלוננת מרגישה שהנאשם ניצל וחילל אותה וכי היא אהבה מישהו שלא היה קיים בכלל ונתנה את עצמה וחייה למישהו אותו אהבה, אך הוא לא היה אמיתי. המתלוננת אינה יודעת כיצד להתמודד עם הפגיעה בה על כל גווניה ואיבדה אמון באנשים. המתלוננת גם סוחבת רגשות אשמה מורכבים כלפי משפחתה ומבחינתה משפחתה נהרסה. אחיה של המתלוננת נמנע מלצאת מהבית אחרי שמחשיך, כי הוא פוחד שהנאשם מחכה לו וינסה לפגוע בו. בלילות יש לו סיזימים בהם אנשים חוטפים אותו ומכניסים אותו לרכב טרנזיט. בסיכום התסקיר, צוין, כי המתלוננת, כבת 14, עברה פגיעה מתמשכת ומורכבת מידיה של הנאשם וכי קשה לתאר ולהבין את משמעות הפגיעה בה. הנאשם הרס את תחושת האוטונומיה של המתלוננת ופיקח בשלט על גופה ועל פעולותיה הגופניות. המתלוננת נפגעה הן מבחינה חברתית והן מהבחינה הלימודית, ומעמדה החברתי ודימוייה העצמי נפגע. עורכת התסקיר קבעה, כי המתלוננת זקוקה לעזרה מקצועית על מנת להתחיל להתמודד עם השלכות הפגיעה המורכבת של הנאשם בה, ומאידך היא מסרבת לקבל טיפול פסיכולוגי. לסיכום, צוין, כי הנאשם לא פגש מעולם את המתלוננת ואת בני משפחתה, אך בעידן הטכנולוגי שאנו חיים בו, הצליח הנאשם לפגוע באופן טוטאלי במרקם החיים והנפש של המתלוננת ובני משפחתה. פגיעה טראומטית שאת השלכותיה ניתן לראות בכל היבט בחייה של המתלוננת, נערה מתבגרת שעולמה הטוב והבטוח נשבר לרסיסים, רסיסים שיהיה עליה לאסוף בהליך איטי, עדין ולאורך שנים של טיפול ושיקום פסיכולוגי.

ב"כ הנאשם טענה, כי תסקיר נפגע העבירה נעשה על ידי מי שאינו מוסמך לכך, אך לא מצאתי ממש בטענה זו. התסקיר נערך ע"י מפקחת נפגעי עבירה קטינים, שככל הידוע לי, עוסקת שנים רבות בעריכת תסקירי נפגעי עבירה.

התביעה ביקשה לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אחד ואחד מהאישומים, ולכך לא הובעה התנגדות מצד ב"כ הנאשם.

בהתאם לכך, נצעד במתווה שנקבע בתיקון 113 [לחוק העונשין](#).

אין מחלוקת, כי הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות הינם כבוד האדם והאוטונומיה של הקטינים על גופם וזכותם לפרטיות. כמו כן, נפגעה תחושת הביטחון הבסיסית של המתלוננת ובמיוחד של הקטינות.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים הייתה גדולה ובמיוחד הייתה פגיעה חמורה (כפי שבאה לידי ביטוי גם בתסקיר נפגע העבירה) במתלוננת באישום השישי.

אשר למדיניות הענישה הנהוגה, התביעה הציגה מספר פסקי דין בהם הוטלו עונשי מאסר בגין עבירות מין שבוצעו באמצעות האינטרנט.

כך, לדוגמה, בע"פ [538/13 יוסף סבח נ' מדינת ישראל](#) (פורסם במאגרים [פורסם בנבו] ביום 26.14.13), דחה בית המשפט העליון ערעור על עונש מאסר לתקופה של 6 שנים שהוטל על מערער

שהורשע על פי הודאתו בעבירות של מעשים מגונים וסחיטה באיומים של 9 קטינות, לאחר שהמערער התחזה לבחור צעיר באתרי אינטרנט.

בע"פ 6703/13 ניסים כהן נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים [פורסם בנבו] ביום 16.1.14) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של אדם כבן 66, אשר הורשע בשלושה אישומים לאחר שהתכתב באינטרנט עם קטינות ששלחו לו תמונות עירום. באותו עניין, אישר בית המשפט העליון מתחם עונש שנע בין 8 ל-28 חודשי מאסר והתחשב לקולא בנסיבותיו האישיות של הנאשם ובמצבו הגופני והנפשי הירוד.

בע"פ 2656/13 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים [פורסם בנבו] ביום 21.1.14) דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דין של שתי שנות מאסר לאחר שהמערער הורשע בשלושה אישומים בגין עבירות מין כלפי קטינות איתן יצר קשר דרך רשת האינטרנט, וכן בסחיטה באיומים, הטרדה מינית ופרסום והצגת תועבה.

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הרי שמדובר בתכנון מוקדם, יצירת חשבון נפרד בפייסבוק, התחזות לאחר ובדפוס פעולה שחוזר על עצמו. הנזק שנגרם למתלוננות היה גדול והנזק הפוטנציאלי שתמונותיהן של המתלוננות יגיעו לציבור הרחב, היה גדול פי כמה. הנאשם יכול היה להבין את אשר הוא עשה ואת הפסול שבמעשיו, ובמיוחד, ניצל הנאשם לרעה את תמימותן של נפגעות העבירה.

אשר לאישום הראשון, בו, כזכור, הורשע הנאשם בעבירות של סחיטה באיומים, הטרדה מינית והתנכלות, ופגיעה בפרטיות, מקובלת עליי עמדת התביעה, כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר.

באישום השני, השלישי והחמישי, יעמוד מתחם העונש ההולם בין 6 חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר.

באישום הרביעי, מקובלת עליי עמדת התביעה, שמתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול ויבוצעו בעבודות שירות ועד לששה חודשי מאסר בפועל.

אשר לאישום השישי, שכאמור הינו החמור מכולם, ובמסגרתו הורשע הנאשם בעבירות חמורות ובהן שבע עבירות של בעילה אסורה בהסכמה, מספר רב של עבירות בגין קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, סחיטה באיומים, ניסיון לשיבוש מהלכי משפט, הטרדה מינית והתנכלות, פגיעה בפרטיות ומידע או פלט כוזב, אני קובע מתחם שנע בין 24 חודשי מאסר עד ל-48 חודשי מאסר, בהתאם לעמדת התביעה.

ב"כ הנאשם ביקשה להתחשב בהודאתו של הנאשם ובעיקר בכך שחסך מהמתלוננות להעיד בבית המשפט. כמו כן, טענה, כי לנאשם אין הרשעות קודמות וכי העבירות שבוצעו ע"י הנאשם, לרבות באישום השישי, אינן ברף הגבוה.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (כאמור [בסעיף 40א](#) לתיקון 113), יש להתחשב בנטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, בנסיבות חייו כפי שצוינו בתסקיר שירות המבחן וכן בהעדר עבר פלילי.

בית המשפט העליון חזר וקבע, כי ביצוען של עבירות מין באמצעות האינטרנט אינו מהווה נסיבה לקולה נוכח הנגישות הרבה של רשת האינטרנט; החשיפה הרבה של קטינים לרשת; הקלות בביצוע עבירות מין והיכולת לפגוע במספר גדול יותר של קורבנות באמצעותה; כמו גם הפגיעה הקשה בנפגעי העבירה שעבירות מבוצעות בהם שעה שהם מצויים בביתם שהוא מבצרם.

לעניין זה, יפים דבריו של כבוד השופט י' עמית [בבש"פ 2065/3 פלוני נ' מדינת ישראל](#) (פורסם במאגרים [פורסם בנבו] ביום 22.3.13), כדלקמן:

"המקרה שבפנינו חושף את הצד האפל של הרשת. המסוכנות של פעם שינתה את פניה ולפנינו מסוכנות מסוג חדש. האינטרנט אינו מרחב וירטואלי – סטריילי כלל וכלל. האינטרנט חודר לחיים האמיתיים ומציף סכנות של ממש בתחומים ובדרכים לא שיערו ראשונים. מעשים מגונים של פעם, שהיו כרוכים במגע פיזי עם נפגע העבירה, התחלפו להם בסוגים שונים של מעשים בשלט רחוק. החסות של האנונימיות הלכאורית והריחוק מהיושב בצדו השני של המחשב משחררים חסמים ועכבות, ואנשים נורמטיביים כלפי חוץ, שולחים ידם במעשים שלא היו מעיזים לעשות בעולם שמחוץ למרחב האינטרנטי. מגע וחזירה פיזית התחלפו בחזירה אל תוך המרחב האינטרנטי הפרטי – אינטימי של הגולש בצד השני. מגע שנותר בין שניים בחדר סגור התחלף לו בחשש לחשיפה ולפרסום פומבי בפייסבוק וביוטיוב, מה שעשוי להעצים את הפגיעה בנפגע העבירה ... המשפט צריך אפוא להתאים עצמו עם תת התרבות העבריינית של הרשת. זאת, מבלי לשכוח את היתרונות והצדדים החיוביים שברשת ...".

[בע"פ 2656/13 פלוני נ' מדינת ישראל](#) (פורסם במאגרים [פורסם בנבו] ביום 21.1.14), נידון ערעורו של מערער לאחר שהורשע בריבוי עבירות מין כלפי קטינות איתן יצר קשר דרך רשת האינטרנט, וכן בסחיטה באיומים, הטרדה מינית ופרסום תועבה. בית המשפט העליון מפי כבוד השופט נ' הנדל, קבע כדלקמן:

"בשקלול הדברים, מדובר באירועים חוזרים כלפי מספר מתלוננות. כל אחת עולם ומלואו. הפגיעה היא אישית ולא קולקטיבית. ושוב יודגש הקשר האכזרי בין עבירות המין ובין הסחיטה באיומים שביצע המערער: בין מרמה ובין כוחניות, בין התחזות ובין תמימות. נשים ונערות אינן צריכות לצעוד בחשש עם צל שעוקב אחר כל צעד, לא ברחוב המבודד ולא במסדרונות הרשת. בית המשפט גם הוא מחויב לתרום את חלקו בהטלת עונשים מרתיעים".

בהתאם [לסעיף 40יג](#) לתיקון 113 אני מטיל על הנאשם עונש כולל לכל האירועים, כדלקמן:

מאסר לתקופה של 48 חודשים החל מיום מעצרו, דהיינו, מיום 6.12.15.

מאסר על תנאי למשך 18 חודשים, אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור תוך תקופה של שנתיים מיום שחרורו על עבירה של איומים או הטרדה מינית והתנכלות או פגיעה בפרטיות או מידע כוזב או פלט כוזב או בעילה אסורה בהסכמה או קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות או סחיטה באיומים או שיבוש מהלכי משפט (לרבות ניסיון) ויורשע עליה.

כמו כן, אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלוננות 1-5 בסך 7,500 ₪ כל אחת ואת המתלוננת מס' 6 בסך 50,000 ₪.

הסכומים יופקדו בקופת בית המשפט תוך 12 חודש מהיום ויועברו למתלוננות לפי פרטים שתמסור התביעה.

יש לשלוח העתק לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתן היום, י"ב תמוז תשע"ו, 18 יולי 2016, במעמד הצדדים.

אמנון כהן 54678313

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה